

چاشت روزهای گرم تابستان، در میان کشتزارهای بادنجان رومی در ولایت غزنی می‌گردد. او به دنبال خرید محصولات دهقانان است. بادنجان رومی‌های دهقانان را خرید می‌کند، میان سبدها می‌گذارد و به سوی کارخانه‌اش می‌آورد.

او یک دستگاه خرد دارد و توسط آن، امسال ۳۰ تن رومی را به رب بدل کرده است.

هشت نفر در کارخانه‌ی غلام روحانی کار می‌کنند تا از بادنجان رومی‌ها، رب طبیعی و با کیفیت بسازند.

غلام روحانی رییس شرکت تولیدی امید غزنویان است. این شرکت کوچک با غلام روحانی، رویاهای بزرگی در سر دارد و از اراده‌ی محکمش برای پیشرفت و افزایش تولید و جایافتن در بازار و برداشتن تمام مشکلات سخن می‌گوید.

شرکت غلام روحانی تنها یک سال است که به کار آغاز کرده و در همین سال اول، ۳۰ تن، یعنی سی هزار کیلو رومی را به ۱۵ تن رب تبدیل کرده است .

در روستاها و به شکل سنتی، اکثراً بانوان از بادنجان رومی رب سنتی می‌سازند. مردان خانواده بادنجان رومی را از مزارع و یا زمانی که در بازار ارزان می‌شود، از شهر به گونه‌ی زیاد می‌آورند و بعد این زنان اند که زحمت تبدیل کردن آن به رب را بر دوش دارند.

غلام روحانی هم از این تجربه‌ی زنان استفاده کرده و ۵ کارمندش بانو هستند .

روحانی می‌گوید: «در روز اول، تولید دهقانان را از آن‌ها می‌خریم، روزانه ۱،۵ تن رومی را به رب بدل می‌کنیم».

در حالی که با بلند رفتن ارزش دالر، بهای رب خارجی در بازار بلند رفته (یک قوطی به ۹۰ - ۱۰۰ افغانی رسیده)، غلام روحانی می‌گوید یک بوتل رب ۷۰۰ گرمی را ۶۰-۷۰ افغانی می‌فروشند.

در آغاز روز، کارمندان شرکت تولیدی امید غزنویان، رومی‌ها را شست‌وشو می‌دهند، در سبدها جابه‌جا می‌کنند و پس از آن به ماشین می‌سپارند. از آن به بعد، مواد را در بشکه‌ها می‌اندازند. پختن این مواد در دیگ‌ها، از مراحل دیگر تولید رب از رومی است.

می‌گوید: «وقتی پخته شد، رومی در بالا و آبش در پایین دیگ می‌ماند، ما رب را جمع می‌کنیم، در بشکه‌ها می‌گذاریم و وقتی دوره‌ی مورد نظرش (۲۰ روز یا یک ماه) را سپری کرد، آماده می‌شود».

روحانی می‌گوید: «یک کیلو رومی، فقط نیم کیلو رب می‌دهد».

غلام روحانی نداشتن بوتل و کارتن و نبود ظرفیت و ماشین بسته‌بندی را از مشکلات کلان کارش می‌خواند. او می‌گوید که باید ماشین بسته‌بندی خریداری کند، اما این توانایی را ندارد. او هم‌چنان متعهد است که کارش را رشد بدهد و روزی افغانستان بتواند در بازارها، جای رب خارجی را رب طبیعی و وطنی بگیرد.

از برنامه‌های سال آینده‌اش می‌گوید: «سال آینده مطمئنم که ۲۰۰ تن تولید خواهیم داشت، ما به کیفیت طبیعی رب خود افتخار می‌کنیم و آرزو داریم برای صحت و سلامتی‌شان، هم‌وطنان ما از تولیدات وطنی‌شان استفاده کنند، نه از اجناس وارداتی‌ای که با ترکیبات کیمیایی ساخته می‌شوند و سازنده‌گان آن‌ها اهمیتی به صحت ما و شما نمی‌دهد».

می‌خواستم از پیش غلام روحانی بروم، چند قدم که دور شدم، یادم آمد که چیزی ناپرسیده مانده است. برگشتم و خواست غلام روحانی را

ازش پرسیدم. در حالی که بوتل‌های رُب‌اش را در بیست‌ویکمین نمایشگاه محصولات زراعتی تنظیم می‌کرد، سرش را بلند کرد و گفت: «از وزارت زراعت و نهادهای همکار می‌خواهم تا ما را در بخش بسته‌بندی، فراهم‌سازی بوتل و کارتن، کمک کنند».